

Протокол

№

гр. София, 05.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8521** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.45 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ директор на Професионална гимназия по туризъм „И. П. П.“, нередовно призван. С определение от 20.08.2025 г. е конституиран като жалбоподател директорът на Професионална гимназия по туризъм „И. П. П.“. Изпратена е призовка до Професионална гимназия по туризъм „И. П. П.“.

Жалбоподателката се явява лично и с адв. М. Д., с днес представено пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ председател на Държавната агенция за закрила на детето, редовно призван, представлява се от юрк. И. И., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призвана, не изпраща представител.

Жалбоподателката В. и адв.Д. (поотделно) - Не възразявам срещу нередовното призоваване. Да се гледа делото.

Юрк. И. - Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата, с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка, постъпила с писмо вх. № 20485/14.08.2025 година по описа на съда.

АДВ. Д. – Поддържа жалбата.

По доказателствата, моля съда да допусне до разпит 1 свидетел, който водим. Същият се намира извън залата. За сега други доказателствени искания нямам. Предвид това какво ще постъпи и какво ще кажат ответната страна, запазвам си правото да направя доказателствени искания.

ЮРК. И. – Оспорваме подадената жалба. Да се приемат писмените доказателства от страна на жалбоподателя. Да се приемат писмените доказателства, които се съдържат в предоставената Ви административна преписка. В днешното съдебно заседание, представям молба от нашето ръководство. Представяме нови писмени доказателства, които молим да приемете.

Молим и ние да бъдат разпитани 2-ма свидетели, които са правили проверката в гимназията. Водим ги в днешното съдебно заседание. Намирам се извън залата.

Молим да ни бъде издадено съдебно удостоверение, по силата на което да се снабдим с други доказателства, така, както сме посочили в представената писмена молба, както и молим да задължите третото лице - началника на Регионално управление на образованието - Р. да представи намиращите се там писмени доказателства, за което представяме нарочна писмена молба до третото лице. Исканията в днес представена от мен молба по т. IV и V, са алтернативни, като предпочитанията ни са да се ползва института за трето неучастващо лице, да представи документите.

Направили сме едно искане за експертиза, оттегляме това искане.

АДВ. Д. (реплика)– За коя проверка става въпрос, че изисквате административната преписка? От 26.06.2025 г., която е възложена проверка, това е от Р.. Тук делото се отнася за проверката, направена от Държавна агенция за закрила на детето, което считам, че е неотнормено, каква е проверката на Р.. Това е един самостоятелен орган, извършил е проверката. Провел си абсолютно всички според него изисквания за изясняване от фактическа и правна страна на ситуацията, на базата на което е написан констативен протокол, доклад до председателя на агенцията. На база всички тези факти и обстоятелства са издадени задължителните предписания на директора на Професионална гимназия по туризъм. Така че считам, че преписката, която е в Р., е самостоятелен вид проверка, независима от тази на държавната агенция. Ако тази проверка е имала отношение и във връзка с нея са издадени всички тези предписания, то би следвало тя да фигурира в самата административна преписка по издаване на индивидуалния административен акт от Държавната агенция за закрила на детето. След като тя не е налице, то аз считам, че самият ответник в случая признава, че не е изяснено всичко от фактическа и правна гледна точка по случая, а директно е издаден индивидуалният административен акт. Считам, че съдът не би следвало да уважи искането за представяне на документи, които се намират в третото неучастващо в страна лице. За тези писмени доказателства, които ми бяха предоставени днес, не възразявам да се приемат.

ЮРК. И. (дуплика) – Колегите, които са проверявали, са проверявали едни същи факти и обстоятелства като нас. Затова смятаме, че е относимо.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, представени с жалбата.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени в административната преписка.

ПРИЕМА днес представените писмени доказателства.

Относно искането за снабдяване с писмени доказателства от трето неучастващо по делото лице, съдът в настоящия състав приема, че следва да бъде уважено, а доколко тези писмени доказателства са необходими и относими за изясняване предмета на спора, ще следва да прецени след запознаването си с тях, предвид което

О П Р Е Д Е Л И:

РАЗПОРЕДИ да се връчи днес представената молба до трето неучастващо по делото лице - началник на Регионално управление на образованието - Р., с указание в 7-мо дневен срок да представи описаните в молбата документи в заверен препис.

ДОПУСКА изслушване показанията на днес водените от страните свидетели.

В залата се въведоха свидетелите, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ, както следва:

Р. Д. М., 64 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

Х. С. П., 57 г., неосъждана, без дела и родство със страните.

Р. Г. Г., 42 г., неосъждана, без дела и родство със страните.

Свидетелите предупредени за наказателната отговорност съгласно чл. 290 от НК, обещаха да кажат истината.

Свидетелите М. и П. напуснаха залата.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА РЕНЕТА Г. Г. (на въпроси на адв. Д.) - Проверката не беше в присъствието на директорката, тъй като тя беше в болничен. Не бяхме предупредени. Изненадваща беше проверката.

АДВ. Д. - За проверката, как протече? Представиха ли Ви документи? Предварително казаха ли Ви, какво изискват, срок, в който да Ви предоставят възможност да представите нещата, които изискват? Вие знаехте ли? Кой бяхте там? Кой представлява директора на гимназията по туризъм? СВИДЕТЕЛКАТА - Заместник-директора по учебната дейност, госпожа М. Х. беше за заместник на директора, аз, Р. Г., като заместник-директор по административно-стопанската дейност и секретарката.

АДВ. Д. - Всичко, което Ви изисквах, вие успяхте ли да набавите?

СВИДЕТЕЛКАТА - Като цяло не успяхме, защото те дойдоха като че ли нападателно към нас, с искането да им извадим много документи от нас, сега на момента. Сега на момента искаха да им се представят.

АДВ. Д. - Имаше ли документ, който не можахте да намерите и им казахте, че след като говорите с директора или след като разберете къде седят тези документи, допълнително ще представите? Искате ли допълнителен срок?

СВИДЕТЕЛКАТА - Да. Имахме такива документи, които нямаше как да им представим в момента. Обяснихме им, че г-жа В. е в болничен. Представихме им единия болничен, който имаме в момента представен. Следващият все още не беше представен. Има срок, в който трябва да се представи болничния лист, следващия, но те искаха сега. Като им обяснихме, че нямаме връзка.

АДВ. Д. - Защо преценихте, че е нападателна тази проверка и са дошли с намерението да ви нападнат като институция? Защо останахте с такова впечатление?

СВИДЕТЕЛКАТА - Защото ни беше представено, че идват по сигнал за жалба срещу директора от родител, по повод нападение от директора към ученик. Ние останахме изумени, защото такова нещо не е имало. Всъщност друга беше ситуацията. Не знам да казвам ли каква беше ситуацията.

АДВ. Д. - След като Ви изискаха куп административни документи и преписки, някой задава ли въпроси относно този инцидент, по повод на който е проверката?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Общо взето, нямаше общо с инцидента, който се беше случил.

АДВ. Д. – Вие наясно ли сте, че реално агенцията Ви е проверявала за проявен тормоз върху ученичка от директора на гимназията?

СВИДЕТЕЛКАТА - Това ни беше казано, но документите, които бяха изисквани от нас някакви си, не сочеха, че в проверката става въпрос за конкретния случай за оказан тормоз. Ние неколкратно обяснихме, че не е имало тормоз от страна на директора или на който и да било от училището, към ученик. Въобще такъв случай не сме имали. По-скоро самозван родител да го нарека. Представи се госпожа, която се представи за родител, нападна директорката.

АДВ. Д. – Проверяващите, намирайки разни несъответствия административни с изготвената документация, по някакъв начин обясниха ли Ви, че всички тези несъответствия са свързани с тормоза и, че вие всъщност по този начин нарушавате правата на което и да е дете, дали било по повод сигнал, дали било по повод нещо друго?

СВИДЕТЕЛКАТА – Може ли отново въпроса?

АДВ. Д. – Питам, след като Държавната агенция дойде и Ви каза, че имате несъответствие с изискваната по закон документация административна, обясни ли Ви как, по какъв начин липсата на тази документация или по-скоро не липса, а неточността в тази документация е довела до нарушаване на правата на което и да е дете от училището, което е възпитаник във вашето училище?

СВИДЕТЕЛКАТА - Те по-скоро искаха да кажат, че ние нямаме правилник, който те искаха да имаме. Имаме разписан правилник, но не по този начин именуван, както те искаха примерно. Ние им обяснихме, че има документи, които не можем в момента да им ги представим и ще им ги представим след като се свържем с г-жа В., която беше в болничен, отново да кажа. Нямахме връзка с нея по никакъв начин.

АДВ. Д. – Защо нямате връзка? Тя на домашно лечение ли беше или в болница?

СВИДЕТЕЛКАТА - Към този момент ние имаме информация, че тя е в болница. Ние няма как да знаем, че след като не сме осъществили връзка с нея, да знаем дали реално е вкъщи или е в болница.

АДВ. Д. – Спомняте ли си за каква документация точно става въпрос? Какво точно не можахте да им представите?

СВИДЕТЕЛКАТА - По спомен, искаха за видеонаблюдение, дали имаме правилник за жалби и сигнали, като ние в момента наистина бяхме под много голям натиск. Не знам как да го обясня. Отношението беше гадно, да го кажа. С. за изрази, но едва ли не ни изкара някакви престъпници. Казаха ни, че едва ли не, след като ние в момента не им представяме някакъв документ, вечерта можем да седнем и да ги напишем сами и да им го представим на другия ден.

АДВ. Д. – Конкретен такъв документ имаше ли? Имаше ли такъв случай, който представихте по-късно и те не го приели, защото са решили, че сте го написали вечерта?

СВИДЕТЕЛКАТА - Такъв документ беше точно за видеонаблюдение ние имаме заповед. После обаче се сетихме, че имаме такава заповед.

АДВ. Д. – Заповедта от кога беше?

СВИДЕТЕЛКАТА – Тя беше издадена от септември накъде в началото на учебната година (предната), когато всъщност ни беше изградено вече видеонаблюдението и директорът си беше определил лица, които да наблюдават.

АДВ. Д. – Искам да попитам по повод регистриране на заповедите, защото една от забележките, която не е без значение за дупките, които са в регистъра на заповедите за края на 2024 г.в началото на 2025 г. Когато дойдоха проверяващите в тази книга са установили, че има дупки, тоест има свободни номера, на местата на които няма заведени административни актове,

издадени от директора или заместник-директора, който е оправомощен да ги издава. Имало ли е практическа възможност да добавите такава заповед в тези празни номера и ако не е имало, защо? СВИДЕТЕЛКАТА – Не сме имали основание да издадем и дори не сме си помисляли такова нещо.

АДВ. Д. – О. да помисляне. Говоря за факти да изнесете, към момента когато сте им предоставили тези книги с дупките, какво имаше? Имаше ли Z-ве?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

АДВ. Д. – Бяха ли прошнуровани?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

АДВ. Д. – С печати, с всичко?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да, абсолютно.

АДВ. Д. – Тоест на всички празни номера е имало Z-ве и никой след това не е можел да допълва.

СВИДЕТЕЛКАТА – Да, разбира се.

АДВ. Д. – Те провериха ли Ви точно този дневник?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Те гледаха в електронен вариант, където се всъщност се вижда т. нар. „дупка“.

АДВ. Д. – Само в електронен вариант, а в писмените дневници не са ги искали и не са ги виждали?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

АДВ. Д. – За видеонаблюдението, казвате, че е от предходната учебна година?

СВИДЕТЕЛКАТА – Имахме такава заповед, която е конкретно за това, кой къде да наблюдава камерите, защото след ремонтите дейности, не знам дали съдът е запознат, имаме ремонтни дейности, в началото на учебната година стартирахме без интернет и видеонаблюдение. Впоследствие, може би ден преди или след два, сега не мога конкретно да се сетя, беше издадена такава заповед, кои са лицата, които могат да наблюдават камерите. Ние си имаме и преди това правила, в които си беше разписано, кой може да наблюдава камерите, кой може да смъква записи. В тези правила е описан редът.

В момента на проверката, пак казвам, ние сме хора, не сме машини, просто бяхме и притеснени от начина, по който се изискваха от нас документите и пак казвам, в отсъствието на директора, не бяхме представили. Просто наистина не се бяхме сетили, къде ги имаме разписани тези правила.

Правехме и подготовка за разпечатване на дипломи. Там имаме срокове. Цялата процедура по подготовката за разпечатване на дипломи и за връчване е много тежка като цяло и ни предстоеше.

АДВ. Д. – Искам да попитам по повод жалбите и сигналите, понеже е тенденциозна проверката, във връзка с подадена жалба, до Вас такава жалба има ли подадена?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Поне аз не знам да е представена такава жалба. За каква жалба говорим?

АДВ. Д. – Говоря за жалба от ученичката В. или от представящата се за майка В., има ли представена такава жалба в училище?

Съдът към адв. Д. - Свидетелката каза, че на нея не ѝ е известно такова нещо. Други въпроси има ли?

АДВ.Д. – Не, попита за кого? За това и уточнявам за кого става дума.

СВИДЕТЕЛКАТА – Не съм запозната да има такава жалба. Има жалба, която ни представяха, че има, но не е до нас, не е до директора.

АДВ. Д. – Да ми кажете за родителската среща проведена на 16.07.2025 г.

ЮРК. И. (реплика) - В каква връзка е този въпрос?

АДВ. Д. – Също го пише тук и има извод на база това, че с едно писмо, че родителската среща на 16.06.2025 г., извинявам се, че е режисирана от директорката и т. н.

СВИДЕТЕЛКАТА - От 16.06. няма как да е режисирана от директорката в никакъв случай, защото по спомен, мисля, че директорката беше в болничен до двадесет и някой юни, 23 – 24 юни нещо такова ми се върти. Не мога на сто процента да кажа.

АДВ. Д. – Не искам да правите правни изводи от кого е режисирана, а искам само да ми кажете конкретно за родителската среща как е предизвикана, по какъв повод, защо?

СЪДЪТ към свидетелката – Ако знаете и каквото знаете.

СВИДЕТЕЛКАТА – Доколкото съм запозната класният ръководител е искал да се сформира тази родителска среща за края на учебната година, да обсъдят нивото на учениците като цяло и като 2-ра точка, но това впоследствие го разбрах, защото е имало родители, които са реагирали, че е имало проверка и са влизали от агенцията в отсъствието на който и да е представител от страна на родителите и на ръководството в класа, че класът е разпитван и затова родителите са искали да се разбере какъв е проблемът точно. Не знам дали се изразих правилно и дали ме разбрахте.

АДВ. Д. – Въпросът ми е за тази родителска среща, как се информират родителите?

СВИДЕТЕЛКАТА - Родителите се информират, като в „Школо“има секция, в която се обявяват родителски срещи, часа и всеки родител може да види.

АДВ. Д. – Тоест, всеки един родител интересуващ се от детето си, може да влезе в тази платформа и да види от кога е тази родителска среща, в кой ден и за какво?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

АДВ. Д. – По повод на проверката, понеже е била по повод на тормоза срещу В., да ми разкажете как се е държала В. по време на проверката и какво са видели и констатирали проверяващите и на какво са реагирали и на какво не са?

СВИДЕТЕЛКАТА - Проверката се осъществи в дирекцията на училището, като бяхме привиквани, първо изпълняващата длъжността директор. Не знам как успяха да разплачат колежката. След това извикаха поетапно и други колеги и мен ме бяха извикали. Извикаха и ученичката В.. Съответно ние не присъстваме. Те викат индивидуално човека. Ученичката беше в стаята заедно с тях. Съответно в канцеларията се дочуваха и истерични крясъци, след това смях. Неприлично и непристойно поведение според мен, защото те се опитваха по някакъв начин да я успокоят в един момент. В следващия момент пак казвам ту се чуваха смехове, ту имаше истерии и рев. А иначе на следващия ден, на който отново проверката протече в дирекцията, през прозорците се виждаше през цялото време всяко междучасие. Даже мисля, че имаше и по време на час.

АДВ. Д. – Къде бяха?

СВИДЕТЕЛКАТА - На прилежащия паркинг. Училището ни граничи с магазин „Мосю Б.“. Там има и хранителен магазин за закуски и хляб, също и един друг обект, който е скара. Там ходят учениците и общо взето през деня или са на единия обект за хранене или са на другия и през цялото време се виждаше всяко междучасие, как е без униформа. От страна на проверяващите от агенцията имаше реакции, че нали я виждат, че е без униформа, как е по бюстие, как неприлично се държи, с цигара и т. н.

АДВ. Д. – Какво направиха?

СВИДЕТЕЛКАТА - Нищо не направиха. Според мен нищо не направиха. Не знам, ако са разговаряли вече вътре с нея на тази тема. Това беше само като констатации, че са я видели как се държи.

АДВ. Д. – По принцип, не е за конкретния случай, принципно имате ли подадени сигнали, жалби в училището?

СВИДЕТЕЛКАТА - Имаше някакъв сигнал от родител, който имаше претенциите, защо ученикът няма 3 по български език и литература. Беше проведен разговор между учителя и класния ръководител с родителя и всичко беше нормално. На следващия ден родителят доброволно дойде и си оттегли жалбата. Аз за други жалби нямам спомен. Затова Ви попитах и преди това. Имаме дневник, в който водим, ако има такива неща и всъщност това е единственото записано като жалба в дневника за сигнали и жалби.

АДВ. Д. - Цялата документация, която разработвате по принцип, на база какво разработвате? Имате ли някакви указания, защото Вие сте към Министерство на образованието, предполагам, че от там Ви дават предписания? Дават Ви указания как да се води тази документация?

СВИДЕТЕЛКАТА - Имаме, да. Ние сме под шапката на Министерство на образованието и науката и всяка година преди началото на учебната година се спускат определени заповеди, въз основа на които ние разработваме и нашите си заповеди. Основата ни е върху тях, върху техните изисквания. Ако някоя друга институция дойде и ни каже: „Хубаво е да вмъкнете и това“, ние го правим.

АДВ. Д. – Преди този инцидент и тази проверка, правили ли са Ви проверки от Държавната агенция?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. От Държавната агенция - не. За нас беше изненадващо, когато дойдоха. За пръв път се сблъскахме с тях.

АДВ. Д. – Нямам повече въпроси.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. – Нямам въпроси. Каквото е казал адвокатът.

ЮРК. И. - Помните ли времето, от кога до кога, беше проведена проверката? Кога започна и кога приключи?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да. Започна на 09.06., точно 09.00 часа. Между другото, дойдоха, представиха се и така да кажа, се самонастаняха в дирекцията, тъй като разбраха, че директорката е в болнични.

ЮРК. И. - Насила ли влязоха или все пак някой ги пусна?

СВИДЕТЕЛКАТА - Те влязоха, естествено, с уведомление на портала. Там на него се записват всички, които влязат в сградата и искат да посетят конкретен човек.

ЮРК. И. - Служител на училището отключи ли директорския кабинет или нашите колеги разбиха ключалката и влязоха?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не ме разбирайте по този начин. Не съм го казала това.

ЮРК. И. – Аз Ви питам.

СВИДЕТЕЛКАТА – Не са разбили ключалката. Колежката е информирана, че са дошли представители на Държавната агенция за закрила на детето, за проверка.

ЮРК. И. – Кой ги покани в дирекцията? Име?

СВИДЕТЕЛКАТА – Колежката, която е на портала, портиер П. Д..

ЮРК. И. – Да Ви попитам трима човека казахте, че се замесват - директорката, заместник-директорката и Вие, кои са другите двама? Секретарката как се казва?

СВИДЕТЕЛКАТА – П. П. и М. Х.. Разбира се и другата колежка, която е от учебно-производствения ни корпус. Тя дойде в някакъв момент.

ЮРК. И. - Кой от тримата уведоми по телефона, че е започнала такава проверка? Ако Ви е известно?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не мога да кажа.

ЮРК. И. - По време на проверката, осъществявани ли са телефонни разговори с директорката, за да получите съответно тази информация по тази документация, която не можете да откриете?

СВИДЕТЕЛКАТА - Аз и преди това казах, ние нямаше как да разговаряме с директорката, тъй като тя беше в болнични.

ЮРК. И. – Изобщо телефонни разговори не са провеждани с нея, така ли да разбирам?

СВИДЕТЕЛКАТА - Аз поне не съм запозната да сме водили разговори, или някой да е водил разговори с нея.

ЮРК. И. – Знаете ли на коя дата е получено задължителното предписание в училището, ако знаете, разбира се и ако Ви е известно?

СВИДЕТЕЛКАТА – В момента не мога да кажа.

ЮРК. И. – С тази ученичка сте чували писъци и смях от кабинета?

СВИДЕТЕЛКАТА – А. да. Те стаите са канцелария, заместник-директор и директор.

ЮРК. И. – Да, и се чува?

СВИДЕТЕЛКАТА - Чува се, да. Една врата даже.

ЮРК. И. - На какво мислите, че се дължат?

СВИДЕТЕЛКАТА - Вероятно са си водили разговори с ученичката. Аз не мога да кажа вътре какво са си говорили. Нещо са говорили, разпитвали са я вероятно. Просто в един момент се чуваше тя как силно се смее, след това силно плачеше, високо, искам да кажа.

ЮРК. И. – Ученичката нали не е освидетелствана с някакво психическо заболяване?

Нормален ученик си е, нали така?

СВИДЕТЕЛКАТА - А. ние нямаме данни. Не сме запознати да е имало такива данни.

Предвид значително напредналото време и отклонение от графика, съдът прекъсна заседанието в 12.24 часа, което ще продължи след разглеждане на другите дела на състава. Възобнови заседанието 12.33 часа.

ЮРК. И. – Можете ли да посочите конкретно, не общо, а конкретно, кои документи Ви бяха поискани и кои не можехте да дадете?

СВИДЕТЕЛКАТА - Правилата за видеонаблюдение.

ЮРК. И. – Правилата за видеонаблюдение, друго?

СВИДЕТЕЛКАТА - В момента не си спомням друго, какво да не сме им представили. Сетих се. Искане правилник за инциденти или не знам точно как се казва. Ние им представихме, имаме разписани заповеди, имаме си, как да Ви го обясня. Имам си правила, в които са разписани, но те исках по друг начин да е наименованието.

ЮРК. И. – С друго име да е документа?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

ЮРК. И. – Колко ученика учат във Вашето училище, приблизително, разбира се и дали все пак, ако знаете, има случаи на насилие от деца върху деца?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не съм запозната.

ЮРК. И. – Колко ученика казахте?

СВИДЕТЕЛКАТА – Над 500.

ЮРК. И. – Над 500 и нямате нито един случай на насилие?

АДВ. Д. (реплика) – Не. Каза, че не е запозната.

ЮРК. И. – Добре, извинявам се. Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетелката за приключен и същата напусна залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА Х. С. П..

ЮРК. И. – Може ли да кажете от кога до кога, по чие нареждане започнахте проверката на Професионалната гимназия по туризъм?

СВИДЕТЕЛКАТА – Проверката ни беше от 09.06. до 11.06. по сигнал, подаден от Националната телефонна линия за деца.

ЮРК. И. – Кой управлява тази линия? Къде се ситира тази линия?

СВИДЕТЕЛКАТА – Тази линия се управлява от Държавната агенция за закрила на детето. Тя е 24 часа. Всеки има достъп и деца, и лица, всички граждани, когато знаят за случай на дете, има оказано насилие, винаги може да бъде подаден сигнал или за консултация. Много добри психолози работят.

ЮРК. И. – Разкажете за проверката, кога отидохте, кого намерихте, кой Ви посрещна?

СВИДЕТЕЛКАТА – На 09.06. ходихме в гимназията, защото когато е заповедта, извършваме проверка по сигнал, ние не сме длъжни да уведомяваме училището. Разбира се, това е нормално. Влязохме, посрещна ни заместник-директорката. Първо охраната, после заместник-директорката, г-жа Х.. Влязохме в кабинета на директора, защото казаха, че този кабинет е свободен и там си проведехме разговора. Попитаха ни от коя институция сме. Представихме си личните карти, охраната ни записа имената, всичко и впоследствие ни настаниха в кабинета на директора.

ЮРК. И. – Вие лично настоявали ли сте да бъдете в кабинета на директора?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не, разбира се. Ние кои сме, че да искаме точно къде да бъдем. Те самите представители на образователната институция са хората, които ни предлагат, къде да бъдем настанени или те просто първо провеждат разговор с нас, каква е целта на проверката. Нали връчваме заповед, как така ние ще искаме някъде да бъдем ситуирани сами.

ЮРК. И. – По време на извършване на проверката, придружавал ли Ви е друг колега или сама извършихте проверката?

СВИДЕТЕЛКАТА – Ние бяхме с колегата Р. М.. Двама бяхме на проверка. Никога нямаме право сам експертът да провежда разговор със служител на образователната институция или с ученици. Нямаме право на това. Винаги сме по двама.

ЮРК. И. – С колегата Р. М., когато започнете проверката, държали ли сте се наиздателно, тенденциозно, с цел да сринете авторитета на колегите там – директори, учители?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не, не. Никога не бихме постъпвали по този начин, защото няма нужда от това. Това нито ни е първата проверка, нито ще ни бъде последната проверка. Ние непрекъснато извършваме проверки. Де по сигнал, де планови. Това ни е работата. Ние трябва да имаме отношение към институцията и към колегите.

ЮРК. И. – По време на проверката може ли да кажете, кои документи сте поискали и не са Ви били дадени?

СВИДЕТЕЛКАТА – Ние си имаме регламент. Когато влизаме по сигнал в образователна институция и когато са необходими определени документи, ние си ги изискваме. При връчването на заповедта тогава попитахме за директора, те ни казаха, че директорът е в болничен. После казахме, че има практика в някои образователни институции, когато директор или член от институцията отсъства, може да бъде поканен по желание, защото

лично засяга лицето и затова може да бъде поканен, ако здравословното състояние позволи, ако самият човек реши, лицето реши, че трябва да дойде и проведе разговор с нас.

ЮРК. И. – Друго Ви питам. Кои документи не са Ви представени?

СВИДЕТЕЛКАТА – Определен документ не беше представен, заместник-директорът, те си провеждаха някакви разговори по телефона. Мисля, че с г-жа Р. В.. Непрекъснато провеждаха с нея разговор.

ЮРК. И. – Кой с кого е провеждал?

СВИДЕТЕЛКАТА – А. заместник-директорът и директорът, г-жа Х., мисля, че беше тук, Г. ли, не я знам точно. Няма как, да речем когато не успявах да намеря определен документи, в нейния кабинет отвориха една секция, точно от там извадиха документацията. Те от там извадиха документацията, която ни представиха и ние сме я проверили. Няма от друго място от къде. Това им беше документацията, на г-жа В..

ЮРК. И. - Възможно ли е да са съставили документи, които Вие сте искали, след като проверката е била приключила?

СВИДЕТЕЛКАТА - Разбира се. Защото в констативния протокол ние много ясно сме отразили точно в определения документ какво липсва. Защо не, нормално е. Може, разбира се.

ЮРК. И. - Може ли да кажете нещо по самото връчване на задължителното предписание, кой го връчи, кога го връчи, дата на връчване, ако знаете нещо?

СВИДЕТЕЛКАТА - Самото задължително предписание е връчено на 09.07., излиза от ДАЗД.

АДВ. Д. – Извинявам се, без абривиатури, кажете какво значи ДАЗД?

СВИДЕТЕЛКАТА - Държавна агенция за закрила на детето.

ЮРК. И. - Аз не Ви разбрах кога е връчено?

СВИДЕТЕЛКАТА - То е по електронен път. На 09.07. е изпратено, а преди това постъпи едно писмо от г-жа В. и ние отговорихме на 08.07. Тя получи отговор на 08.07. и на проверката, на плановата поверка, видяхме във входящата кореспонденция, че на 08.07. има регистрирани 2 документа от ДАЗД, това също много ни озадачи във входящата. А в периода, когато г-жа В. не е била на работа, на 09.07., когато е изпратено в ДАЗД задължителното предписание, тя си има заместник. Заместникът също има тези права и задължения да погледне пощата и да си отвори.

Жалбоподателката – И да си я отвори?

СВИДЕТЕЛКАТА - Няма значение, дали. Сигурното електронно връчване, то е поща. Вашата поща на образователната институция. Това не е лична поща, а е на образователната институция.

ЮРК. И. – Нямам повече въпроси.

АДВ. Д. - Вие казахте, че принципно нямате изисквания къде да бъдете ситуирана като проверяваща?

СВИДЕТЕЛКАТА – Точно така, да.

АДВ. Д. – Тук е госпожа В., втората проверка, която сте направили преди няколко месеца, септември месец, тя лично е присъствала, когато Вие сте поискали да бъдете ситуирани в кабинета ѝ и тя е обяснила, че има и друга проверка и няма как да бъдете там настанена, но сте проявили желание и инициатива, да или не?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не. Не е вярно това.

АДВ. Д. – Казахте, че много проверки правите по принцип агенцията. Искам да попитам

преди тази първоначалната проверка, която е била юли месец тази година, в гимназията правили ли сте друга проверка, Вие лично?

СВИДЕТЕЛКАТА - Аз - не.

АДВ. Д. – Да знаете някой от агенцията? Не сте Вие единственият експерт, предполагам.

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Мисля, че не.

АДВ. Д. – Вие казахте, че сте категорична, че по време на проверката сте кореспондирали с г-жа В., как я направихте?

СВИДЕТЕЛКАТА – А., защото пред нас се проведе първият разговор, когато я информираха, че от ДАЗД са на проверка.

АДВ. Д. – Кой я информира?

СВИДЕТЕЛКАТА – Г- жа Х. проведе разговора.

АДВ. Д. – Г- жа Х. ѝ се обади?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

АДВ. Д. – Вие как разбрахте, че се обадила точно на нея?

СВИДЕТЕЛКАТА – Защото в един кабинет сме.

АДВ. Д. – Тя се обърна към нея: „Г-жо В., в момента имаме проверка“, така ли беше?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

АДВ. Д. – Ще поискам разпечатка на телефона, да видя, защото това не е вярно. Казахте, че е възможно да бъдат изготвени документи, които сте искали междувременно, защото е можело, и аз не Ви разбрах, как могат, след като Вие сте поискали, постфактум да бъдат изготвени тези документи? Х. на обясните и да ни кажете как може да стане това, защото аз не го разбрах?

СВИДЕТЕЛКАТА – Когато получихме писмо, първото писмо преди задължителното предписание на г-жа В., тя точно цитираше моменти от констативния протокол по липсващите документи. Там съм цитирала.

АДВ. Д. – Не е ли логично, след като е връчен констативният протокол и в този констативен протокол има конкретни липси, значи писмото, което тя прочете, ако види, че тя има този документ, на база на тези липси да иска да Ви представи тези документи?

СВИДЕТЕЛКАТА – Това са документи, абсолютно същите идентични, които ние вече бяхме ги разгледали по време на проверката.

АДВ. Д. – И смятате, че е подписано нещо при втория път вече, което беше?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не съм категорична, но просто липсите се виждат в констативния протокол.

АДВ. Д. – Госпожо, пред съда сме, значи или сте категорична за нещо и имате доказателства за нещо и данни, и отправяте такива обвинения към г-жа В., или ако нямате, просто не отправяте такива обвинения, защото Вие преди малко съвсем категорично казахте?

СВИДЕТЕЛКАТА – Аз сега пред госпожа съдията, казвам това - в констативния протокол много ясно е отразено, какво липсва в документацията на г-жа В. и веднага след връчване на констативния протокол, няколко дни впоследствие, получихме писмо от нея с част от липсите, които сме констатирани, а пък вече ние бяхме запознати. Няма смисъл да се преповтарям. Искате да кажа дали има нещо допълнително описано, ами едно и също. Приложения бяха на учениците – анкети, обяснения от родителите, с което просто много е обидно да ви кажа госпожа съдия.

АДВ. Д. – Моля Ви, без изводи!

СВИДЕТЕЛКАТА – Знаете ли какво, цялото училище, всичките родители са запознати с

информация за определено дете, с имената, с данните за това дете, нещо което е недопустимо. Изнасяне на лични данни и сведения за това дете във всичките класове. Има документи, може и при вас да ги има, където родителите как са били запознати, че това дете, нали просто, едва ли не невъзпитано се държи, пречи на учебните часове. Нещо, което нямаше нужда от другите класове да ангажират родители и ученици. То е от определен клас. Достатъчно е даже и родителите, и учениците не трябваше да бъдат ангажирани с точни данни, имена на това дете по този начин. Не е редно.

АДВ. Д. – Значи Вие говорихте с всички родители от цялото училище от другите класове?
СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Не сме говорили. От родителите писмени обяснения, как тези родители искат това детето да бъде изгонено от това училище, да не посещава, че там не ѝ е мястото.

АДВ. Д. – С какви лични данни са запознати родителите?

СВИДЕТЕЛКАТА – Как, В., двете имена, класа на детето.

АДВ. Д. – Аз познавам всички съученици като родител от класа на моето дете.

СВИДЕТЕЛКАТА – Говорим за другите класове - 11, 9, 10 клас.

АДВ. Д. – Не искам да правите изводи. Нямам повече въпроси.

Жалбоподателката В. - Няма въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетелката за приключен и същата напусна залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Р. Д. М..

ЮРК. И. – Разкажете за проверката, кога започна, как отидохте, с кого отидохте, кой ви посрещна?

СВИДЕТЕЛЯТ - Проверката беше да погледна точно датите, защото все пак това беше преди няколко месеца (*свидетелят си служи с бележки*) от началото на юли, значи от 09-и до 11.07 беше проверката. Извършена по сигнал. Колегата В. беше в отпуск по болест, посрещна ни зам.-директорът г-жа М. Х.. Ние отидохме на проверка със заповед. В случая - на заместник-председателя на ДАЗД. За проверка по сигнала, тъй като имаше сигнал срещу г-жа В. при нас в ДАЗД. Тази заповед представихме на г-жа М. Х., която заместваше директора. Помолихме за помещение, където да извършим проверката и да ни настанят. Тя ни предложи в кабинета на директора, защото е празен и няма никой. Настаняхме там. Изискахме цялата необходима документация, която е свързан с проверка по сигнал, за насилие беше все пак сигналът. Извършихме проверката. Разговаряхме с преподаватели, със заместник-директорите, с детето разговаряхме. На третия ден връчихме констативния протокол, в който са упоменати всички липси в документацията на г-жа В.. Заместник-директорът подписа констативния протокол. В констативния протокол има точка – възражение и тя го подписа без възражение, тъй като ние сме описали представената ни документация.

ЮРК. И. - По време на разпита на детето в кабинета на директора упражнявали ли сте някакво особено въздействие върху това дете, че да се чуват писъци, смях, крясъци и т. н.?

СВИДЕТЕЛЯТ – Нито писъци, нито крясъци, нито смях. Говорихме доста време с детето. Някъде около 30-40 минути говорихме. В интерес на истината детето наистина има проблеми за мен, но свързани предимно със семейната среда, в която расте. То не расте с майка си, а расте с баща си и с някаква там приятелка на баща си от години. Честно казано, има пропуски във възпитанието. Наистина дори се постаряхме с колежката няколко неща да ѝ кажем, че трябва да се коригира, тъй като не може да върви напред

по този начин, защото в училище е едно, като влезе в живота вече става друго и там няма да ѝ простят пропуските.

ЮРК. И. - Когато сте провеждали проверка, да сте проявили тенденциозност, да сте имали някакви лични дразги по-конкретно с учителите, с ръководството на училището?

СВИДЕТЕЛЯТ – Никакви дразги не сме имали. Просто изискахме документация по определени въпроси, тъй като констативният протокол по принцип е такава проверка по сигнал, има си определени пунктове, по които се движим. Някои от документите ни ги представиха веднага. За някои от тях г-жа М. Х. се обаждаше на г-жа В. да ги търси.

СЪДЪТ – Вие как разбрахте, че се е обадила на нея?

СВИДЕТЕЛЯТ – Мисля, че единия път пред нас се обади. Понеже ние още в началото като влязохме, поискаме да говорим с г-жа В., тъй като все пак проверката беше срещу нея, но г-жа Х. каза, че г-жа В. категорично отказва да разговаря дори по телефона. Не искахме да я караме да идва при нас, защото все пак е с медицински проблем и нямаше никакви проблеми. След това бяхме на втора планова проверка в същото училище, която е по график на ДАЗД и тогава ни казаха на срещата, че учителите били обидени, защо не сме разговаряли с тях. Ние не знаехме, че някой иска да разговаря с нас. Ние бяхме в стаята на директора. Не сме върнали никого. Бяхме много учудени, че били обидени, че не сме ги викали. А. не можем да викаме 30-40 човека учители да ги питаме знае ли някой или не знае нещо. Не сме тръгнали на разпит. Бяхме на проверка по сигнал, свързан с дете.

ЮРК. И. – Твърдите ли го изобщо, че макар директорът на училището да не е присъствал, той е бил информиран за хода на вашата дейност, проверяващите?

СВИДЕТЕЛЯТ – Сто процента. Смятам, че г-жа М. Х., която защо не присъства днес не знам, защото тя беше човекът, който беше с нас на проверката, защо я няма на това дело. Поддържаше постоянна връзка с г-жа В., най-малкото за документацията, за която търсеше постоянно напред - назад. Сега нямам представа каква информация е дала. Не мога да кажа.

ЮРК. И. - Може ли да кажете задължителното предписание, ако знаете, кога е изготвено, кога е връчено като дата, как е връчено, на кого е връчено?

СВИДЕТЕЛЯТ – Задължителното предписание е изпратено по Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на 09.07. от ДАЗД. Мисля, че в Р. е получено на 09.07. от ДАЗД. В този период г-жа В. е била отпуска, тъй като на следващата проверка влизахте в проверката да проверим отпуските на директорите, кой го замества. В различни периоди е била отпуска, но има един период до 11.07. до 18 или 21.07., където г-жа В. не е била в отпуска, а трябва да е била на работа. Там е записано в документацията, че е отворила задължителното предписание на 28.07., бих искал да я запitam от 11-и до 18-и, не си гледа служебната поща и да отвори това задължително предписание, защо го е отворила на 28-ми, така по този начин влиза в срок, за да може да обжалва.

ЮРК. И. – Вие не задавате въпроси. Нямам други въпроси.

АДВ. Д. – Първо да ми кажете нещо, конкретно като ходехте, нали поводът за тази проверка е бил тормозът от директорката върху ученичката, така ли е?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да.

АДВ. Д. – Какво констатирахте, имаше ли тормоз, осъществен от директора върху В.?

СЪДЪТ към свидетеля - По Ваше мнение.

СВИДЕТЕЛЯТ – Тъй като аз съм бил 5 години учител и винаги се поставям на мястото на учителите в такива случаи, според мен в този случай, доколкото разбрахме от

описание на случая от заместник - директорите и от класния ръководител, който е присъствал, г-жа В. не се е представила в началото. Тя е попитала коя госпожа, тази дама, която нахлула с анцуг и т. н., за която казах, че не е майка на В..

АДВ. Д. – Не говорим за В., а конкретно.

СВИДЕТЕЛЯТ – Ние не сме присъствали на тази случка, но по описанията, които ни дадоха, разбрахме, че г-жа В. реално не се е представила, което е може би единственият пропуск. От друга страна, тази т. нар. майка на В. се е държала нагло, искала е да я снима с телефон, което е недопустимо. Аз първо се учудвам, защо са я допуснали в училището. Тя не би трябвало да влезе, тъй като тя не е никаква реално. Така, че този целият случай, лошото е, че се отразява на детето цялата история, тъй като то копира от тази своя майка или каквато се води там. Приятелката на бащата, копира нейното поведение и се движи в същата посока. Това е моето мнение по случая с В..

АДВ. Д. – Понеже тази проверка е провокирана от този сигнал, Вие събрахте ли някакви данни по повод конкретното поведение, конкретната жалба, от някой от училището, от персонала, за да изясните от фактическа страна и да може да отговорите на този сигнал реално? Защото една проверка започва по този сигнал и Вие трябва да вземете становище на двете страни.

СВИДЕТЕЛЯТ – Да. Взели сме становище на двете страни. Това което е оспорила г-жа В., това са нашите предписания за документални пропуски, които нямат нищо общо със случая с В. реално, а се проверяват, когато се прави проверка по сигнал. В документацията имаше известни пропуски, които не бяха чак толкова големи, но тези предписания, които сме дали, има някаква причина. Копирали сме документи, които ни бяха представени. Ние сме работили на база на представените документи. Така че това предписание до някъде третира случая с В., но основният удар пада върху проблемите с документацията, че не е окомплектована по необходимия начин, или поне не беше представена такава, което е важно.

АДВ. Д. – От това, което казвате, по какъв начин според Вас, неизпълнението на тези административни правила, тоест на оформянето на документацията по начин, по който Вие смятате, че трябва да бъде оформена, е повлияло да се стигне до този инцидент с В.?

ЮРК. И. (реплика)– Неотнoсим е този въпрос, госпожо председател.

АДВ. Д. – Преди тези предписания задължителни, имате ли по Закона за закрила на детето възможност да изискате препоръки за да се въведе документацията в ред, или задължително при несъответствие, вие издавате задължителни предписания на мерките?

СВИДЕТЕЛЯТ – При направена проверка, ние проверяваме документацията, която ни е представена. Констатациите за липсите в тази документация се отразяват в констативен протокол, който се подписва от директора и от заместващите. На базата на тези констатации се дават задължителните предписания.

АДВ. Д. – Тоест, Вие не можете само препоръки да дадете, за да се приведе документацията, при все, че Вие казахте, че за първи път й правите проверка?

СВИДЕТЕЛЯТ – В някои случаи, когато пропуските са по-дребни се дават препоръки. Ще Ви кажа елементарно. Например г-жа В. явно не прави разлика между етичен кодекс на работещите в институцията и етичен кодекс на работещите с деца, а тя е директор на училището. Това са две различни неща. В смисъл такъв, че четох това, което протестира

спрещу нашето предписание. Първото, което е, тя не е запозната. Това е опасно за децата според нас. Другото, което, ако не дай си Б., те се сбият, утре, вдругиден, тя не познава чл.7 от Закона за закрила на детето. Имаше предписание, персоналът не прави разлика между Отдел „Закрила на детето” и Държавна агенция за закрила на детето. Има много неща, както и да е. Нашите предписания са задължителни предписания, които са в интерес на децата, тъй като утре, вдругиден ако се случи нещо, не дай си Б., но е възможно, ние сме дали предписанията и те са изпълнени. Съответно, шансовете да стане нещо лошо са по-малко.

АДВ. Д. – Б. Ви.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. – Защо смятате, че в длъжностната характеристика това, което е включено, няма връзка с Етичен кодекс за работещи с деца, след като те е взето от Вашия сайт и е едно към едно пренесено там? Откъде трябва да го взема ми е въпросът, за да Ви устройва?

СВИДЕТЕЛЯТ – В представените ни длъжностни характеристики, които ни бяха предоставени, има и задължение за познаване на Етичен кодекс за работа с деца, във вашите длъжностни характеристики го има. Нямаше го във Вашата и на още един човек.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. – Моята длъжностна характеристика не е мой проблем.

СВИДЕТЕЛЯТ – Да, точно така, но имаше и още един човек от персонала, но понеже го оспорвате и затова Ви го казвам.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. – Защо смятате, че съм виновна, след като във всяка длъжностна характеристика е указано, че те трябва да познават Етичния кодекс и трябва да ви сигнализират, ако има проблем с децата? Това е във всяка длъжностна характеристика.

СВИДЕТЕЛЯТ – Изискването е да познавате българското законодателство и международното законодателство. Това са елементарни неща.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. – Къде е указано, че този координационен съвет трябва задължително да изготвя протокол при всяка една от работите си? Ако може някакъв документ, а не Вашето мнение точно.

СВИДЕТЕЛЯТ – Така се практикува от всяко едно училище, но когато направим проверка, не дай си Б. по конкретен сигнал за насилие, обикновено на базата на тези протоколи ние си вадим изводите, какво е разгледано, какви мерки са предприети.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. – Защо смятате, че тези правила, които съм направила по предписание на Р. - Р. преди 2 години, по заповед на министъра на образованието, не са валидни, защото не спазени никакви ваши изисквания?

СВИДЕТЕЛЯТ – Доколкото разбрах, Р. - Р. също са Ви дали предписание?

СЪДЪТ към свидетеля – Въпросът беше, че преди 2 години са били дадени предписания от Р. – Р., по заповед на министъра на образованието и те са били изпълнени. Въпросът на жалбоподателката е, защо смятате, че това, което е написала по предписание на този административен орган, не е достатъчно за целите на Вашия контрол?

СВИДЕТЕЛЯТ – Защото липсват някои от изисквания от Закона за закрила на детето, на ДАЗД. При някои други проверки с Р. също се получават различни разминавания, разбирате ли, тъй като сме отделни организации по принцип и си имаме отделни изисквания и затова правим отделни проверки.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. – Добре, но ние сме второстепенни към МОН.

АДВ.Д. - Представям и моля да приемете, което представи сега колегата и да попитам това от коя проверка е? Това писмо от 14.10. е от Р. –Р. и следващите също.

СВИДЕТЕЛЯТ – Това беше планова проверка във връзка с насилие пак.

АДВ. Д. - Въпросът ми е, имат ли отношение тези документи, които са представени към предписанията, към първата проверка?

СВИДЕТЕЛЯТ – При условие, че с първото предписание, нашите от първата проверка, нямат никакво отношение. Това си е отделна проверка. Това, че не сте ги изпълнили, си е Ваш проблем.

АДВ. Д. – Нямам повече въпроси.

ЮРК. И. – Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ към свидетеля – Действително проверката е правена по сигнал и действително, тук по делото въпросът е, предписанието към директора на гимназията. Това което ме интересува е, всъщност Вие по повод на самото дете предписание дадохте ли на родителите или на някой друг?

СВИДЕТЕЛЯТ – Ние нямаме право да дадем предписание на родителите. Евентуално чрез дирекция „Социално подпомагане“ може да се работи по темата. Ние проверяваме училището. Ние нямаме достъп до родителите. Вече от тяхна страна би трябвало работят с родителите. Ние може да проверим какво са работили те. Ние сме контролен орган.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. – Нямам въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетеля за приключен и същият напусна залата.

АДВ. Д. – Понеже неколккратно се каза, че другият заместник-директор е бил на самата проверка, Ви моля да ми дадете срок, в който ще поискам писмено с конкретни въпроси, да разпитаме г-жа Х..

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя в 7-мо дневен срок от днес, с писмена молба по делото, с препис за ответника да направи доказателствените искания, които намира за необходими.

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 17.12.2025 година от 11.00 часа, за когато страните се считат уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.11 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: